

mióta folyókat rajzolsz

*tudod, békére találok
a hangok között a fejemben.
mióta folyókat rajzolsz
körém, nem is halványodom.*

*mióta folyókat rajzolsz
körém, megtanultam úszni.
nem is halványodom,
ha szemedben lakhatom.*

*ha szemedben lakhatom,
békére találnak a hangok
a fejemben. folyókat rajzolok
köréd, megtanultál úszni.*

azóta sem láttalak.

meta...

*ahányszor esik, te jutsz eszembe.
ahogy bőrömhöz érsz, megrekedve
pórusaimban. dörögsz, villámlasz,
testemre szakad emléked. bennem
is ugyanúgy tombol a vihar. minden
árvíz elmos belőled valamit, amit
többé nem kaphatok vissza. hegyek
omlanak össze, magukkal rántanak.
minden légörvény a te neved ordítja.
egyszer felkap valamelyik és eltűnök.
akkor mondhatod, hogy ennyi volt.
ennyi voltam. csendes földindulás.*

marlboro

*lakhatnál velem
egy tetőtéri szobában,
aminek a címét olyan
papírfecsnire írjuk,
amit sose találunk meg.
lakhatnál velem,
valahol, úgy, hogy nem
tudod, miért feketék
a falak. én is lakhatnék
veled, mintha nem tudnám,
hogyan fut végig hátamon
a hangod két szál marlboro
után. el is költözhetnél,
ha olyan küszöbön hagysz,
ahol végre elfelejtelek.*

visszhang

*sehol egy közös kép rólunk,
nehezen féruink meg egymás
mellett. de mostanában sokat
gondolok rád és arra, mennyire
szeretnék a közeledben lenni.*

*mintha egy olyan kocsiban ülnék,
ami soha nem áll meg. mintha egy
olyan kottában laknánk, amit egész
éjszaka játszanak az aluljárókban.
vagy csak két visszhang találkozása.*